

Chce kardinál Fernández zrušiť nadprirodzený charakter mariánskych zjavení?

23. mája 2024 ✝ Krátke správy

„Kardinál Fernández predstiera, že je verný, aby podkopal vieru a najnovšie popiera nadprirodzený charakter mariánskych zjavení, ktoré odporujú synodálnej agende pápeža Františka“, píše páter Joachim Heimerl.

„Dikastérium pre náuku viery“ zverejnilo nový dokument krátko pred Turícami. Najnovší dokument kontroverzného kardinála prefekta Víctora Manuela Fernándeza pravdepodobne spôsobí medzi katolíckmi na celom svete podobný rozruch ako aj predchádzajúce dokumenty. Pre kňaza Joachima Heimerla je to jasné – postupne by bolo načase premenovať Fernándezom riadené dikastérium ako „Dikastérium pre nevieru“.

Zdroj: youtube.com

Fernándezov dokument nemá bombastický názov – pomenovanie „Normy pre postup pri rozlišovaní údajných nadprirodzených javov“ nepôsobí nebezpečne. To, čo sa skrýva za objemným názvom, je však toxické: zjednodušene povedané, ide o to, ako je možné nadprirodzenosť mariánskych zjavení neutralizovať alebo zrušiť.

Nie je to bez kontroverzie, keďže nespočetné množstvo katolíkov je výrazne inšpirovaných takýmito zjaveniami vo svojom živote viery; je preto nepravdepodobné, žeby sa nový dokument – a ešte viac jeho uplatňovanie – stretol so širokým súhlasom veriacich. A o to menej, keď človek vidí cez vyjadrenia za tým.

Ako hovorí páter Heimerl, postup je vždy rovnaký: kardinál Fernández predstiera vernosť, aby podkopal vieru. Dá sa to pozorovať už v heretickom dokumente „*Fiducia supplicans*“, ako aj – v o niečo jemnejšej forme v dokumente „*Dignitas infinita*“.

Teraz sú na rade mariánske zjavenia a Fernández zdôrazňuje, že vždy ide o „súkromné zjavenia“, ktoré nie sú súčasťou pokladu viery. To je správne a nie je to nič nové, ale o to nejde.

Ide skôr o niečo, čo sa vôbec nehovorí: a síce, že takéto javy sa jednoducho dejú a hlavne sú pre modernistov dosť rušivé. Nezáleží na tom, či ide o historické a cirkevne uznávané zjavenia, ako napríklad v Lurdoch

(1858) a Fatime (1917) alebo súčasné, ako sú tie, o ktorých sa píše v Medžugorí (od roku 1981).

Komu tieto zjavenia v skutočnosti prekazujú?

Určite nie miliónom pútnikov, ktorí prostredníctvom nich zakúsili milosť, obrátenie a uzdravenie. Ale znepokojujú všetkých, ktorí už neveria v Boha, najmä tých, ktorí zastávajú vysoké cirkevné úrady – pre otca Heimerla je takýmto človekom aj kardinál Fernández.

Tí, ktorí chcú založiť „synodálnu“, človekom vytvorenú Cirkev a falšovať vieru podľa svojich predstáv, nemajú mariánske zjavenia v obľube. Veď ukazujú ako výkričník na Boha ako Pána Cirkvi a pripomínajú nám, že zaviazaní sme len JEMU a JEHO konečnému zjaveniu. To je však často opak toho, čo často tvrdia modernisti a progresívci v Cirkvi.

Mariánske zjavenia v žiadnom prípade nebudú slúžiť na propagandu synodálnych „*cirkevných reformátorov*“, a preto ich treba rozhodne relativizovať. Z tohto dôvodu budú nové „*normy*“ v budúcnosti prinajlepšom svedčiť o neškodnosti takýchto javov, ale už nie, ako predtým, o ich nadprirodzenom charaktere. Inými slovami, Cirkev nanajvýš položí otázku za všetko nadprirodzené a nechá to tak.

Samozrejme, toto nariadenie nepriamo ovplyvňuje aj už rozpoznané zjavenia, pretože signál „*norium*“ je jasný: neexistujú žiadne spoľahlivé vyhlásenia o nadprirodzene. Tento názor je podľa otca Heimerla antikatólicky kacírsky, pretože nepriamo popiera samotného Boha alebo prinajmenšom Jeho moc zasiahnuť v našej súčasnej dobe.

V tomto smere môže byť nový dokument dikastéria veľmi nebezpečný. Prehlbuje súčasnú nerovnováhu v Cirkvi, v ktorej nadprirodzená viera už nehrá pre modernistov vôbec žiadnu rolu.

Už dokumenty *Fiducia supplicans* a *Dignitas infinita* ukázali, že je to tak. Ani „*svetová synoda*“ neslúži na obranu či prehĺbenie vkladu viery, ale na jeho prispôbenie duchu doby. Aby to fungovalo, používa sa trik, ktorý je v synodálnej reči známy ako „*dialóg v Duchu Svätom*“: Ide o počúvanie „*Ducha Svätého*“ a údajne „*nových*“ vecí, ktoré hovorí Cirkvi.

Podľa otca Heimerla je to jednoduché – pre Fernándezu a spol. sú „*údajne nadprirodzené javy*“ akceptované iba vtedy, ak zodpovedajú modernistickému deštruktívnemu cirkevno-politickému programu. Všetko ostatné, vrátane zjavení Preblahoslavenej Panny Márie, bude v budúcnosti nanajvýš považované za „*neškodné*“ a nedôležité.

Má to však háčik: aj keď sú zjavenia „*súkromnými zjaveniami*“, Bohu sa vždy páčilo hovoriť k svojmu ľudu a viesť ho, pretože iba Boh je zvrchovaným Pánom Cirkvi.

Nové „*normy v Cirkvi*“ tomu nedokážu zabrániť, a môže konať samotné Nebo. Sám Boh alebo Panna Mária nepotrebujú uznanie pápeža alebo jeho prefekta Dikastéria pre náuku viery.

Každému je známy príklad zázraku Slnka vo Fatime, ktorého svedkami boli státisíce ľudí 13. októbra 1917. Tento zázrak bol taký ohromujúci a tak zjavne nadprirodzený, že cirkevné uznanie zjavení zostalo po tom, čo sa tak stalo, len formalitou.

Otec Heimerl je presvedčený, že si môžeme byť istý následnou skutočnosťou. Tak ako Presvätá Bohorodička vo Fatime rozdrvila nevieru portugalských komunistov a slobodomurárov, zničí aj novú nevieru v Cirkvi;

možno sa toho progresívci a modernisti aj dožijú.

BK

Zdroj: LifeSiteNews, titulný ilustračný obrázok, zdroj - youtube.com

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/chce-kardinal-fernandez-chce-zrusit-nadprirodzeny-charakter-marianskych-zjaveni/>